cîmp de primăvară

limpezir
e

Pe cîmpul înclinat .se face scară
şî-n păsarile-n crengi planînd
grămadă,
au început şi vocile să scadă,
e-o seară de baladă şi de ceară.

Se-ncuibă-n cer a pomilor torsadă.
cresc florile pe un schelet de scară
stingher prin curţi rămasă de-astă
vară, se-aude pulsul fiarelor de
pradă.

Fiind şi totuşi vag
neîntîmplată. cum totdeauna
încă ni se-arată, albirea
nopţilor de primăvară.

Din val în val a început să bată
un grîu mai lin cum n-a fost
niciodată
pe locul mărilor de-odinioară.

Sînt zile-n care te trezeşti de parcă,
uşor şi pur şi-n toate limpezit, de-ai
fost cvimva al nopţii n-ai dormit
decît un somn de pasăre pe creangă.

Departe şi-n rotire cumpănit cu
trenul de cîmpîc-n zarea seacă,
pe firul invizibil ce se-ncheagă,
un pom în floare frusc a izbucnit.

Plecarea ce se-ncearcă pe-
nseratc, cu aripi mult mai lin
desfăşurate a tuturora-i sau a
nimănui.

Chiar oul proaspăt luat din cuiburi
calde se leapădă uşor de greutate şi
pînă-n casă se preface-n pui.